

rigt glædet mig at høre en Udtalelse af det ærede 4de kongevalgte Medlem om, at man ikke kan nære nogen Tvivl om, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse vil være rundelig med Hensyn til Ordningen af Brandvæsenet. Jeg troer at have nogen Grund til at antage, at denne Mening ikke har været ganske almindelig, navnlig blandt de Beboere, som boe udenfor Kjøbenhavns Grund, uden at jeg dog derfor nærer nogen Tvivl om, at Communalbestyrelsen jo vel vil vide ikke at indrette Brandvæsenet for karrigt. Jeg troer, som sagt, det er vel begrundet, navnlig af de Hensyn, jeg har fremhævet, at der er forbeholdt Justitsministeriet den endelige deciderende Myndighed med Hensyn til disse Forhold. Søvrigt gjorde det ærede Medlem, som jeg har sigtet til, selv opmærksom paa, at Communalbestyrelsen ikke har fundet Noget mod denne Bestemmelse at erindre. — Der er af flere ærede Medlemmer gjort adskillige Bemærkninger om det Urigtige i den Maade, hvorpaa man har foreslaaet Udgifterne dækkede eller Brandvæsenets Indtægter bragte tilveie. Det ærede 4de kongevalgte Medlem har paa en meget tilfredsstillende Maade gjort opmærksom paa det noget Skæve i den Opfattelse, der var kommen til Orde fra et Par Medlemmers Side. Jeg vil bede de ærede Medlemmer betænke hvem det egentlig er, der vil komme til at give de Bidrag, man vil have Forsikringsforeningerne til at hde. Mon ikke vedkommende Assurandører hurtigt ville lære gennem en forhøiet Præmie at reparere det Beløb, de kom til at styde til? Det vilde altsaa aligevel komme til at falde tilbage paa de Assurerende, og hvem er de Assurerende? Det er Borgerne selv. Jeg troer saaledes ikke, at man gennem den Bestemmelse, som det ærede Medlem har tænkt sig, vil naae et andet Resultat. Det blev ogsaa bemærket, at det i ethvert Fald syntes urimeligt, at der skulde lægges saa Meget paa de faste Eiendomme. Derved maa jeg for det Første henvise til, hvad det ærede 4de kongevalgte Medlem bemærkede, at det bliver Brandforsikringen, der kommer til at give det Meste. Men dernæst maa jeg ogsaa bemærke, at det forekommer mig ikke at være urigtigt, at Udgifterne deles

efter den Mifco, der er tilstede, og det kan ikke nægtes, at Mifcoen er mindre for Løssøre end for faste Eiendomme. Løssøre kan flyttes i rette Tid — skjøndt jeg indrømmer, at det ofte er muligt —, men de faste Eiendomme lader man staae. Det forekommer mig derfor rigtigt, at Besidderne af de faste Eiendomme komme til at give et større Bidrag til Brandvæsenet. De, som have Løssøre, ville jo blive ramte gennem den Deel, som tilsthydes af Communen. Søvrigt indrømmer jeg, at den Tanke, at lægge det paa Forsikringsforeningerne, og navnlig at faae Løssøreforsikringsforeningerne med, har noget meget Tiltalende ved sig ved første Diefast, men jeg vil bede ærede Medlemmer om at tænke sig dette udført i Pragis, og navnlig vil jeg bede det ærede Medlem for Odense (W. Petersen), om han vil tænke sig, hvorledes dette praktisk skal sættes i Værk. Jeg føler mig overbevist om, at det da vil gaae ham ligesom det er gaaet mange Andre, og navnlig som det er gaaet mig, at man viger tilbage for Banfælighederne ved at finde en praktisk Maade, som ikke lettelig kan omgaaes. Søvrigt skal jeg være meget villig til at gaae ind paa en Overveieelse af den Tanke, hvorvidt man kunde faae Forsikringsforeningerne til at tilsthyde et Bidrag til Udgifterne, og her troer jeg man retligt kunde gjøre det. Vi havde iforgaars en noget lignende Sag paa Bane, nemlig Loven om Erstatning for Nedrivelse af Hegn osv., og der maatte jeg erklære mig aldeles bestemt imod en saadan Tanke; thi der var der Tale om at paalægge Assuranceforeningerne i deres Statuter at optage en Bestemmelse om, at de skulde erstatte det Slags Skade, men det vilde efter min Mening være et Indgreb fra Lovgivningsmagtens Side i den Contractsfrihed, der ligesaa godt maa tilkomme Foreninger som den Enkelte. Her stiller Sagen sig derimod anderledes, thi her bliver der egentlig Spørgsmaal om, hvorvidt man kan tillade Communerne at bestatte Assuranceforeningerne, og det er Noget, som man efter min Opfattelse principmæssigt ikke kan have saa Meget imod. Det er, som sagt, væsentligt de praktiske Banfæligheder, der have affrækket mig fra at gaae ind paa den Tanke, der jo har foreligget i et Forslag